

med de i Sagen interesserede Parter; medens det derimod er ikke usandsynligt, at en Afgjørelse af den omhandlede under Forhandling staaende Sag vilde medføre, at Formandens Function kunde være at henlægge til den ansatte Landinspecteur eller Landmaaler i et omstændeligere Omfang, end nu kan blive Tilfældet, og ved Forholdets Natur vilde give en mere henstgtsmæssig Ordning, og derhos en Betryggelse, som ikke fuldstændigt vil kunne være tilstede under den nu foresaaede Form, især saalange Protokollen maa til og fra enhver Forretning ved Budsendelse passere mellem Formanden og de til Forretningen benyttede Taxationsmænd. Maa saaledes Sagens Tary gjøre det ønskeligt, at disse Forhold ordnes samtidigt, for at kunne bringes i Overensstemmelse med hinanden, og hvorved i alt Fald den foreliggende Sag ikke synes hensigtsmæssigt at kunne gaae forud, kan Udvalget heller ikke undlade at henstille denne Betragtning til det ærede Things Overveielse, idet man maa pligtmæssigt isvrigt tillade sig at gaae over til Udkastets enkelte Paragrapher.

ad § 1.

Naar denne Paragraph i anden Passus bestemmer: at ethvert Sogneforstanderskab skal vælge een i dets District bosiddende Mand, i bl. a. hvilke Mænd Amtsraadet udnævner et efter dets Skjøn passende Antal faste Taxationsmænd for hvert Herred, saa maa heraf følge, at kun enkelte Taxationsmænd ville kunne blive ansatte i hvert Herred. Ikke saa Sogneforstanderskabs-Districter, især i Jylland, have 2 til 3 Sogne, med en Udstrækning af et Par Quadrat-Miil; og de Beføstninger, som bespares i Retsgebyrer, vilde saaledes neppe være tilstrækkelige til de forøgede Befordrings-Umfostringer, som maae følge af et indskrænket Antal Taxationsmænd. Vi maae derfor, saavel som og med Hensyn til den locale Kundskab til Jordernes Bonitet, som hos Taxatorerne maa herved fremkomme, formene det praktisk hensigtsmæssigt, at Taxationsmændenes Antal ikke bliver mindre end 2 i hvert Sogneforstanderskabs-District, samt at en Bestemmelse maa tilføies for det Tilfælde, hvor et Landdistrict er forenet med en Kjøbstadmenighed og ikke har et eget Sogneforstanderskab.

Udvalget indstiller saaledes, at 2den Passus i § 1 ombyttes med følgende:

Ethvert Sogneforstanderskab vælger der- til 2 i dets District bosiddende Mand, hvornæst Valgene indstilles til Approbation af Amtsraadet (eller den overordnede communale Autoritet, som ifølge en ny Communallov i saa Henseende maatte træde i Amtsraadets Sted), som derhos udnævner een af Herredets Taxationsmænd til at fungere som Formand. De Landdistricter, der ere forenede med Kjøbstadmenigheder og ikke have noget eget Sogneforstanderskab, henlægges i denne Henseende under det beqvemtest liggende Landsogn efter vedkommende Amtsraads nærmere Bestemmelse.

Dg hvorefter Slutningen af 6te Passus i § 1 fra Ordet „ved“ bliver at forandre til: nye Valg af det Sogneforstanderskab, i hvis District Vacance er indtraadt.

ad § 2.

Udvalget har vel her været i nogen Tvivl, om ikke det, der tilfigtes udtrykt ved Ordene „eventuelle Kjøbere“ og „saavidt muligt efter Overenskomst saavel med Taxationsmændene“ burde gives en forandret Redaction; men, da de førstnævnte Ord ere tagne af den ældre Lovgivning, og have i det praktiske Liv, saavidt vides, ikke medført nogen Banstelsighed eller Ulempe, og da en Overenskomst med Taxationsmændene fornødtvis her kun vil kunne angaae en Forespørgsel, om de Mænd, som agtes benyttede til Forretningen, maatte have grundet Undskyldning enten ved Slægtsskab eller af anden Aarsag, har man troet en Forandring unødvendig. Naar derimod Slutningen af Paragraphens anden Passus tillægger Taxationsmændene for Forkyndelse af Tilfælgelser til Forretningen samme Betaling som for Stævningers Forkyndelse, eller 36 p for hver Person, som indvarsles, maae vi bemærke, at denne Betaling, der ved Udskiftningsforretninger kunde opløbe meget betydeligt, er afvigende fra, hvad der er bestemt ved lignende Tilfælde i andre Anliggender, i hvilken Henseende vi maae henvise til Anordningen af 29de Juli 1846 § 70, samt de af dette Thing vedtagne Love om Høveri-Afsløs-